

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАУЧНО ЖУРИ
ЗАПОВЕД № РД 831/26.04. 2018
Варненски Свободен университет
„Черноризец Храбър“

УВАЖАЕМИ Г-Н ПРЕДСЕДАТЕЛ И ЧЛЕНОВЕ НА НАУЧНО ЖУРИ,
СТАНОВИЩЕ

От проф.д-р Маргарита Стефанова Бъчварова, професионално направление 3.6-
Право, научна специалност- Гражданско семейно право, Икономически университет –
Варна;

Основание – Заповед № РД 831/26.04. 2018 г. на Ректора на ВСУ за определяне на научно
жури относно защита на дисертационен труд **на тема „Право на задържане при
несъстоятелност“** с автор Еял Коен, докторант по научна специалност „Гражданско и
семейно право“ към ВСУ „Черноризец Храбър“-Варна, катедра „Гражданскоправни
науки“ Юридически факултет, научен ръководител: проф.д-юн. Екатерина Матеева

I. Професионална автобиография на докторанта

Докторант Еял Коен е магистър по право, считано от 2015 година. Той е завършил висше
юридическо образование в Израел и работи като нотариус и адвокат в Тел Авив.

II. Обща оценка на дисертационния труд

Дисертационният труд е теоретично изследване, посветено на субективното право
на задържане в производството по несъстоятелност, анализирано в
интердисциплинарен аспект- юридически, икономически, социален.

Дисертацията е в обем от 225 страници, разпределени в увод, десет глави,
заклучение, списък на използваната литература. Дисертационният труд се основава общо
на 123 съчинения на израелски автори и 87 съчинения на чуждестранни автори, предимно
от САЩ, Великобритания, Канада и др. Дисертационният труд е изцяло написан на
английски език. Авторефератът е в обем от 29 страници и отразява адекватно същността
на научното изследване и постигнатите резултати.

1.Актуалност на изследването

Проблемът, поставен в научното изследване, притежава актуален характер, поради необходимостта от комплексен анализ на специфично от юридическа гледна точка субективно право, а именно правото на задържане в условията на производство по несъстоятелност. Практическата приложимост на правото на задържане във вече открито производство по несъстоятелност се изразява в неговата функция като средство за „самопомощ“ и защита.

2.Характеристика на дисертационния труд.

В изследването се прилага комплексния подход и съвкупност от методи: нормативен, исторически, сравнително-правен, логически, индукция, дедукция, анализ, синтез. **Предмет** на изследването е *субективното право на задържане в производството по несъстоятелност в контекста на израелското право, в т.ч. и английското право, върху което е изградено*. **Основната цел** на изследването е да се *предложи нов метод и да представи нов правен модел, който да третира правото на задържане във фазата на несъстоятелността*. Във връзка с това, в изложението се извършва нормативен анализ на действащото израелско право като изследователска цел е да се предложи начин за решаване на конфликта между кредиторите в несъстоятелността. В този аспект изследването притежава и практико-приложни аспекти.

Основната **авторова теза**, насочена към усъвършенстване на действащото право е за *приемането на отделен и независим кодекс – „Кодекс за правото на задържане“*

Основните аспекти от съдържателна страна съответстват на изградената методология за създаване на дисертационните трудове.

Обоснована е актуалността на изследването и практическите проблеми, които са породени от липса на правна уредба в израелското право. Една от задачите, които авторът си поставя е изследване на въпроса за начините на упражняване на правото на задържане в производствата по несъстоятелност, оздравяване и стабилизация на длъжника. Акцентира се върху неразрешения в израелското право въпрос за правното положение на доверителния собственик (trustee) на вещта в отношенията му с кредитора, обезпечен с право на задържане.

Дисертантът анализира двата аспекта: процесуален и обезпечителен на правото на задържане, които съществуват съвместно. Направено е обобщение на функциите, които правото на задържане осъществява: от една страна да се гарантира погасяването на дълга (в процесуален аспект), а от друга страна- да се придаде на титуляра му положението на обезпечен кредитор в производство по несъстоятелност. Извършен е анализ относно същността на правото на задържане и се извежда твърдението, че най-важна част в този инструмента е възможността за самопомощ. Заслуга на изследването са следните аргументирани положения:

1. За значението на правото на задържане в производството по несъстоятелност, което придава качеството „обезпечен кредитор“ на неговия титуляр.
2. Поддържа се становището за предимство на правото на задържане пред ипотеката, поради упражняването му без съдебна намеса.
3. Аргументира се т.нар метаморфоза на правото на задържане, което от пасивно и защитно се превръща в нападателно-активен инструмент в етапа на несъстоятелност. При оценка на значението на правото на задържане, дисертантът достига до извода, че по ефективност, то дава на титуляра си статут равен на статута на кредитор, обезпечен с ипотека.
4. В заключение, авторът на дисертацията възприема тезата, че правото на задържане е неразделна част от приетите модели в отделните –правно-икономически системи за разпределяне активите на длъжника и изобщо за справяне с несъстоятелността.

III. Идентифициране на научните приноси

Идентифицирането на научните приноси е свързано с нормативното изискване да е **налице теоретична разработка, съдържаща теоретични и** научно-приложни приноси в доктрината. От тази позиция, като по-съществени могат да бъдат представени следните приносни моменти в научното изследване:

1. Налице е нормативен и сравнителен анализ на правото на задържане в отделни правни системи, в т.ч и израелското право, което води до обогатяване на правната теория.
2. Изяснява се същността на правото на задържане, като се обосновава неговата

най-важната част, а именно-самопощ от една страна и трансформацията, която настъпва в производството по несъстоятелност чрез преминаването му от пасивно в активно и нападателно право от друга страна.

3. Изясняват се процедурните правила за упражняването му и предимството, което предоставя на неговия титуляр в качеството на обезпечен кредитор в производството по несъстоятелност.

4. Обосновава се като главен извод квалифициране на правото на задържане като неделима част от възприетите модели за разпределяне на активите в несъстоятелността.

5. Констатира се празнота на действащото право и се предлага de lege ferenda създаване на специален нормативен акт, с ранг на кодекс- Кодекс за правото на задържане, където то да бъде уредено.

Критичните бележки и препоръките ми към бъдещата работа на докторанта се отнасят до: а) в начина на формулиране на отделните параграфи (гл.4), където се използва въпросителната форма за определяне на съдържанието им; б) известна небалансираност между отделните глави по обем; Те имат преобладаващо редакционен и технически характер и не се отразяват върху цялостната ми положителна оценка за представения дисертационен труд.

С оглед на гореизложеното в заключение, представеният дисертационен труд съдържа изискуемите елементи като научно-приложно изследване и научни съществени приноси, поради което отговаря на изискванията на ЗРАСРБ и на Правилника за неговото прилагане. С оглед на научните достойнства препоръчвам на научното жури да присъди на Еял Коен образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление

3.6. Право, докторска програма Гражданско и семейно право.

Варна,

Изготвил становището:..

5.06.2018 г.

Проф. д-р М.Бъчварова

